

OŚLICZKA (4) *sb f*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w oślica); a *jasne*.

sg N ośliczka (1). *♦ A* ośliczkę (1). *♦ pl N* ośliczki (1). *♦ I* ośliczkami (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od „oślica” ‘samica osła’ (4) : Iuż cię [osła] ośliczki czekáią/ Dobrą wolą k tobie máią. BierEz Q2v, Q2v; CHłop łyczánych powrozow/ nákręcił niemáło/ [...] Y pokładł ie ná kupye/ przyśzedłszy ośliczka/ Pogryzła mu po trofze/ wśzytki miłofniczka. RejZwierz 117.

[Szereg: »ośliczka i źrzebie«: A ssedwssy vcznyewie, vczynyly, iako przikazal ym Jesus, y prziwiedli ssa ossliczką y ssrzebie SprChęd 12.]

Przen (1) :

Wyrażenie: »mizerna ośliczka« (1): Rozwiężyż mu onę mizerną ośliczkę niewinną dużę swoię/ ktora iest frogim grzechem á vpadkiem thwoim okrutnie związána. RejPos 87.

BK